

В първите години след Освободителната война, когато българските земи са разпокъсани, чествуването на гибелта на Хаджи Димитър на Бузлуджа става част от борбата за Съединение. В това отношение значителна роля изиграва чествуването през 1885 г., когато присъства майката на Хаджи Димитър – баба Маринка.

Традиционното поклонение на в. "Бузлуджа" на 20 юли (2август) 1891 г. е умело използвано от наследниците на революционните борци за национално освобождение – социалистите, които се събират тук, където се е сражавала четата на легендарния войвода и вземат историческото решение да се създадат марксистка партия на работническата класа.

На Бузлуджанския конгрес представители на сливенските социалисти са Димитър Христов и Михаил Кантарджиев./1/

Конгресът на в. "Бузлуджа", който постави началото на организацията на работническата класа се крие и дълбока символика – мястото на загиналите революционери ще се поеме от новата революционна марксистка партия.

В следващите години работническата класа, ръководена от своята партия отстоява революционните традиции на българския народ. Българските социалисти подчертават, че четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа от 1868 г. е ярка изява на революционните борби на българския народ в противовест на съгласателство с консервативното чорбаджийство. В тази насока няколко ярки статии написва Георги Бакалов./2/

"Като метеор се мярка той в българската история – пише Бакалов, но толкова ярък, че се чувства и до днес оная светлина, която разголи тогава два свята, две социални устремления, две тактики. Затова е той толкова велик, че се създаде легенда за неговото безсмъртие и покрай него за безсмъртието въобще на "тоз който падне в бой за свобода"./3/

Подвигът на Хаджи Димитър, смелостта му, любовта му към поробения народ остава като пътеводна звезда и в борбата на трудещите се против капитализма и фашизма, за победата на социалистическата революция.